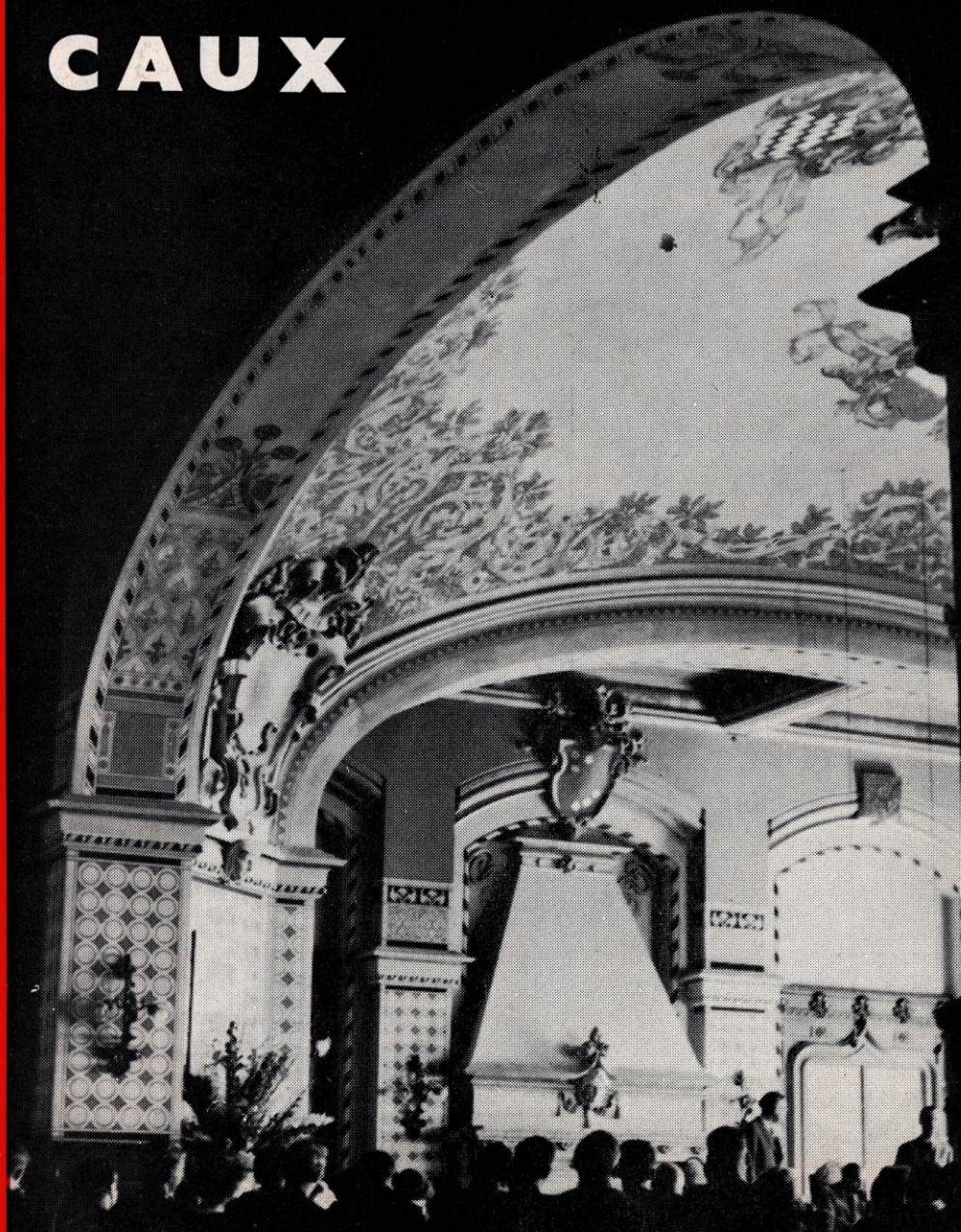

23-04-017

ny verden

CAUX

TIDSSKRIFT
FOR MORALSK
OPPRUSTNING

NR. **6** 1971

TIDSSKRIFT FOR
MORALSK OPPRUSTNING

Utkommer en gang om måneden

Nr. 6 — 1971

I redaksjonen:

Einar Engebretsen, redaktør

Anders Eskeland, red.sekr.

Jens J. Wilhelmsen

Leif Hovelsen

Eva Riise Hanssen

Inge Mannsåker

Sturla Johnson

Finn Harald Wetterfors

DANSK REDAKSJON:

Keld Jørgensen

Hans Wenck

ABONNEMENTSPRIS for et år

(12 numre):

Norge n. kr. 30,-

Danmark d. kr. 32,-

Sverige sv.kr. 20,-

Finland mk. 17,-

Løssalg i Norge: kr.2,50

NORGE:

Sophus Lies gate 5, Oslo 2

Postboks 1243, Vika, Oslo 1

Postgiro 12 579 - Tlf. 56 34 14

DANMARK:

Ole Olsens Alle 8

2900 Hellerup

Postgiro 18 51 51 Tlf. HE 6327

SVERIGE:

Sveavägen 34, 6., 11134 Stockholm

Postgiro 70 61 90 - Tlf. 10 34 56

FINLAND:

Postgiro 11 20 95, Helsingfors

Utgiver: MORALSK OPPRUSTNING

© NY VERDEN

Tidsskrift for Moralsk Opprustning

Trykk: Br. Tengs, Oslo

Papir: 100 g Norprint fra Saugbrugsforeningen

Til abonnentene:

Neste nummer av Ny Verden blir et dobbeltnummer i august.

Bildet på forsiden:

Den store møtesalen i Mountain House, Caux.

Et fremtidsrettet tilbakeblikk

Mange fra Norge vil ta del i konferansene i Caux i 1971. De vil treffe tusener av mennesker fra alle kontinenter. Mennesker som kommer for å finne en løsning på problemer og kriser i sitt eget land, eller i sitt eget liv. Noen kommer for å gi videre til andre raser, folk, minoriteter og individer løsninger de selv har funnet. Alle har muligheten til å bli kjent med mennesker og situasjoner som åpner perspektiver og utvider hjerter. Caux er med rette blitt kalt en møteplass for menneskeheten.

De fleste som kommer i år vil først og fremst være interessert i fremtiden. Hva vil skje med verden de neste 25 år? Det vil bli lite snakk om de 25 år som konferansesentret Caux har eksistert, det hører fortiden til. Likevel drister vi oss til å ta et tilbakeblikk — gi et lite glimt av Caux mellom 1946 og 1971.

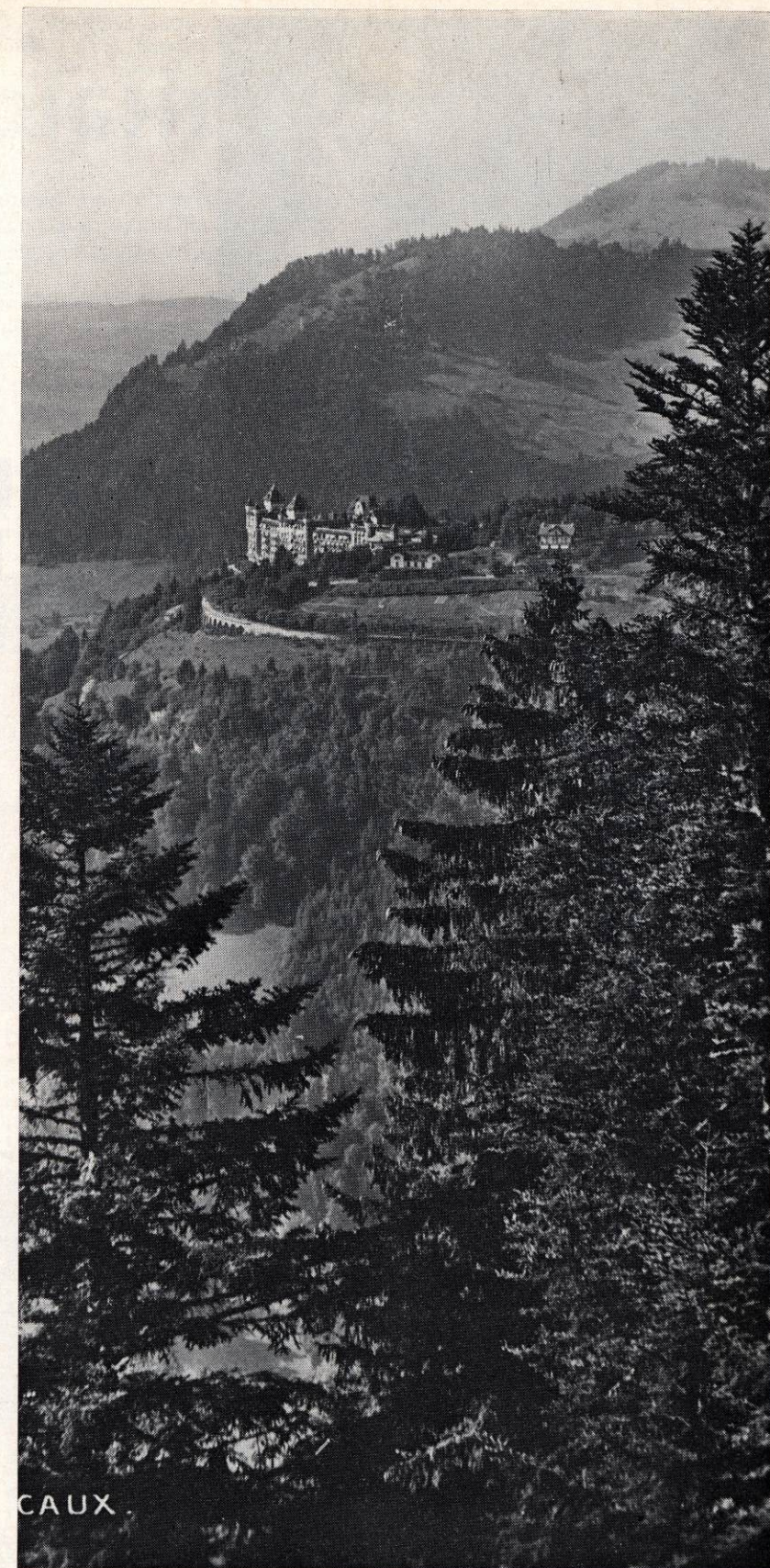
Vi har dukket ned i våre arkiver og plukket ut en håndfull bilder blant tusener.

Neste tilbakeblikk kommer i 1996. Kanskje vi da kan skrive: De første 25 år av Caux's historie var av stor betydning, men sammenlignet med de neste 25 år var det bare en liten begynnelse. I stigende grad har mennesket i øst og vest lært og akseptert at nasjonale og internasjonale problemer bare kan løses når grunnproblemet, menneskenaturen, blir løst. God vilje og gode gjerninger når ikke inn til kjernen. Idealisme har ikke ført frem. Sannheten er at en varig sosial og økonomisk gjenreisning bare kan skje på grunnlag av en åndelig og moralsk gjenreisning. En revolusjon bygget på Kristi kors.

CAUX • 25 ÅR

Møte med
menneskeheten

Man kan planlegge en ny verden på papiret, men den må bygges i mennesker. Millioner på alle kontinenter har hørt og lest om Caux. Godt og vel 150 000 har selv tatt del i konferansene der. I dette lille heftet presenterer vi omkring 100 av disse. Det sier seg selv at bildet blir ufullstendig, men det gir et glimt av hva Caux har vært de siste 25 år — og viktigere — hva Caux kan bli utgangspunkt for i de neste 25 år av menneskehetens historie.

Robert Schuman, en av pionerene for tysk-fransk forsoning, i Caux sammen med Hubert Stein, (til høyre) medlem av hovedstyret i det tyske gruvearbeider-forbundet. ▲

Forbundskansler Konrad Adenauer og Frank Buchman. ▲

Senator William Alben Barkley, senere U.S.A.'s vise-president, i Caux med 14 medlemmer av en komité fra U.S.A.'s Kongress. ▼

Den belgiske statsmann Paul Henri Spaak i Caux. ▶

MENN SOM FORMET ETTERKRIGS- TIDEN

Etter sitt besøk i Caux skrev Robert Schuman: «Hvis vi sto overfor en eller annen ny patentløsning eller en teori i tillegg til dem vi allerede har, ville jeg være skeptisk. Men hva Moralsk Opprustning bringer oss, er en livsfilosofi omsatt i handling. Det er en dyptgripende forandring av samfunnet som allerede er begynt.» Med tanke på Schuman-planen, som han nettopp hadde lansert, la han til: «Min plan vil aldri lykkes hvis ikke hjertene forvandles på begge sider av Rhinen.»

Japans første statsminister etter krigen, formann for det sosialistiske parti, Tetsu Katayama, og hans kone i samtale med David Medlicot, en engelsk fagforeningsmann. ▼

KAMPEN FOR SELVSTENDIGHET

I 1950-årene kom mange frihetskjempere fra Asia og Afrika til Caux. Mohamed Masmoudi, nå tunesisk utenriksminister, sa: «Om det ikke hadde vært for Moralsk Opprustning, ville vi hatt en nådeløs krig mot franskmennene.»

Hans kollega Si Bekkai, første statsminister i Marokko etter uavhengigheten, sa etter 10 dager i Caux: «Siden begynnelsen av tragedien i Marokko har jeg forsøkt å finne en formel som kan føre oss ut av den fastkjørte konflikten mellom Marokko og Frankrike. Caux har på en mirakuløs måte vist meg en vei, en vei uten hat og bitterhet.»

Mohamed Masmoudi (t.h.), Tunis' nåværende utenriksminister, og Si Bekkai, (t.v.) Marokkos første statsminister etter uavhengigheten, i Caux sammen med Irene Laure, formann for Frankrikes sosialistiske kvinners forbund.

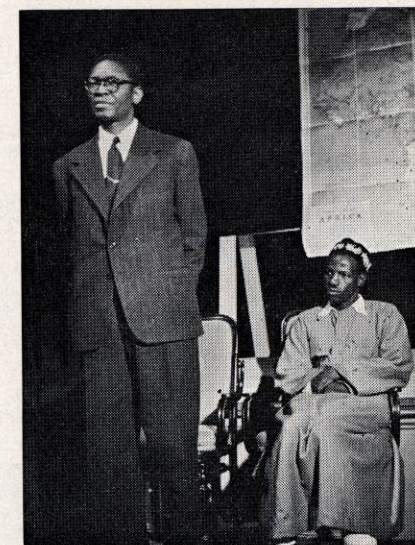
Fru Azikiwe (t.h.) ved et senere besøk i Caux.

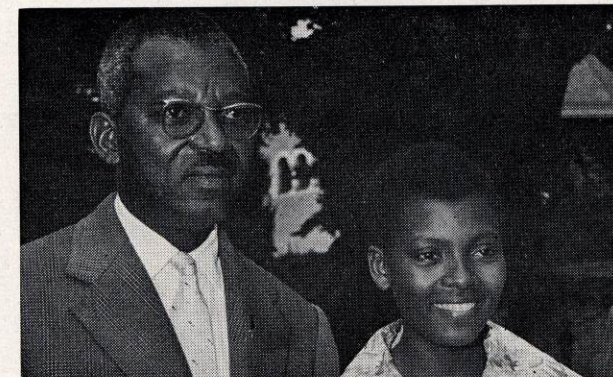
Det første flagg (t.h.) som forlot Kypros etter uavhengigheten i 1960, ble sendt av erkebiskop Makarios til Caux. Makarios' nærmeste rådgiver Zenon Rossides (t.h.) og den tyrkiske advokat Raghip Malyali i Caux på uavhengighetsdagen.

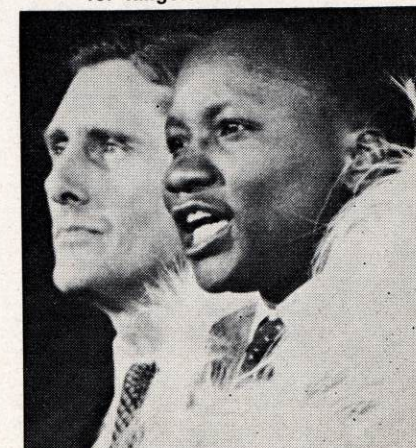
Lederen for Nigerias uavhengighetskamp, Dr. Nnamdi Azikiwe, taler i Caux.

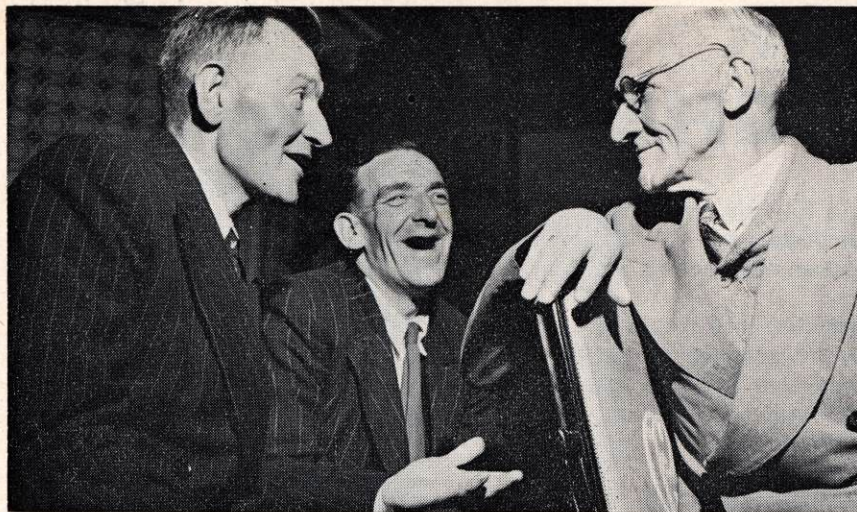

Charles Assale, første statsminister i et fritt Kamerun, i Caux sammen med datteren Bettina. ▼

Nahashon Ngare, tidligere fengslet Mau-Mau leder i Kenya, taler i Caux sammen med den engelske oberst som var kommandant for fangeleiren.

◀ Jack Manning, (t.v.) havnearbeider fra London, Tom Christie, hans skotske kollega, i samtale med en gruvarbeider fra Syd-Afrika.

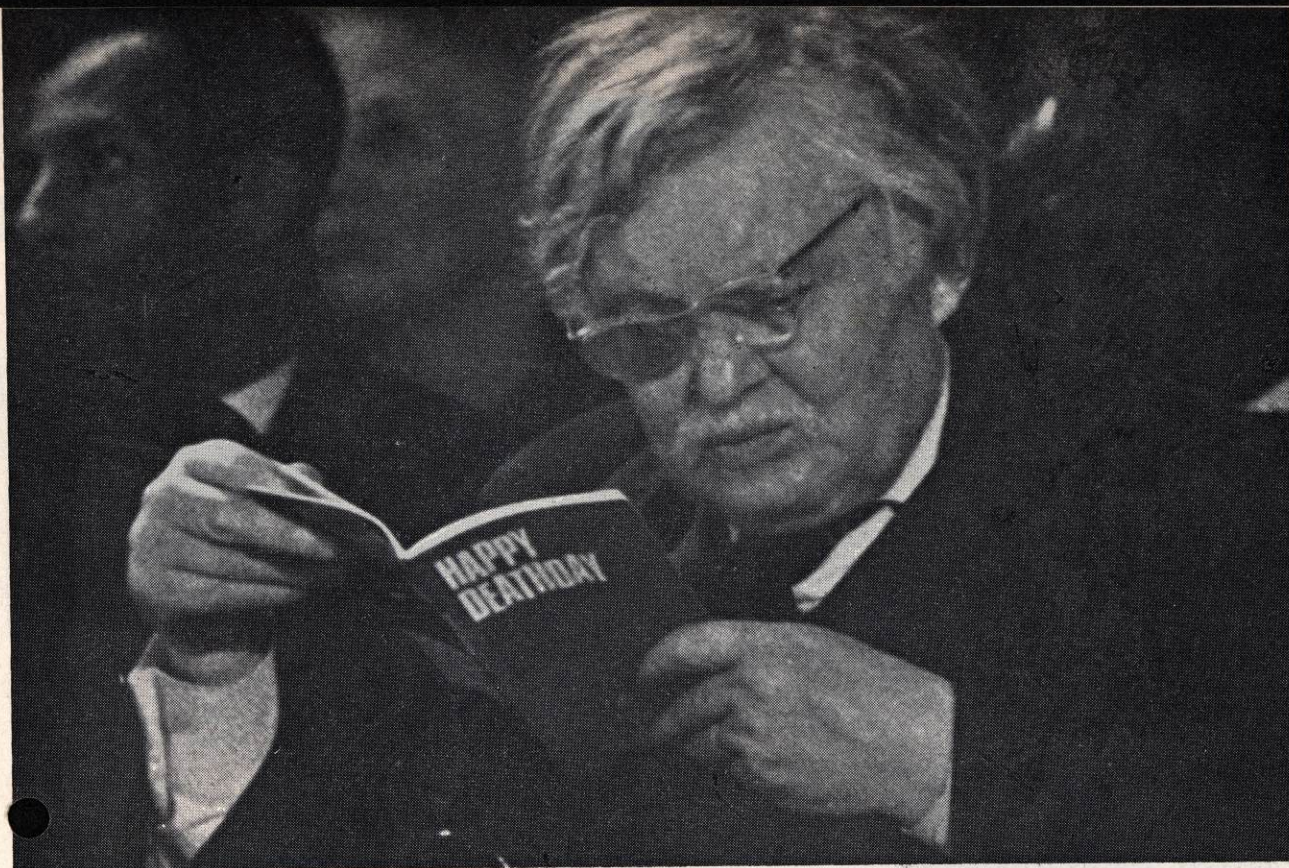
ALLE ALDRE ALLE YRKER

«I Moralsk Opprustning finner man virkeliggjort en forbausende sammensmeltning av det verdensomspennende og det personlige,» sier den franske filosof Gabriel Marcel. I Caux møter man et tverrsnitt av menneskeheten, mennesker fra alle raaser, klasser, religioner og folkeslag.

◀ Professor Fadhil Jamali, Irak, (i midten) i samtale med (fra v.) lektor Erling Førland, Oslo, rektor Wedad Jaha, Libanon og stipendiat i statsvitenskap, Abdelmajid Amari, Tunis.

▼ Forfattere, malere, musikere, skuespillere og andre kulturarbeidere samlet i Caux i fjor

◀ Den franske filosof Gabriel Marcel i teatret i Caux.

◀ Sayada U Narada (t.h.), sekretær for Burmas 80.000 budhistiske abbeders forbund, reiste med 5 andre abbeder 9000 km. for å ta del i konferansen i Caux.

◀ Norske gymnasiaster diskuterer problemene i Asia med R. D. Mathur (t.v.), som er leder for MRA's konferansesenter i Panchgani, India.

Generalsekretæren for den arabiske liga, Abdel Khalek Hassouna, i Caux sammen med sin datter.

Guvernøren i Syd-Tyrol (som taler i midten), sammen med en delegasjon fra både de tysk-talende og italiensk-talende folkegrupper i dette urolige hjørne av Europa.

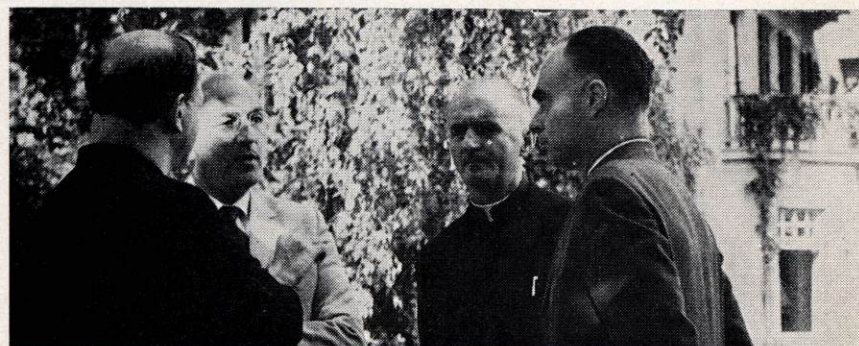
Nurul Amin, en av Øst-Pakistans politiske ledere og tidligere statsminister, i Caux.

DE SØKER EN LØSNING

Fra krise-områder rundt om i verden er ledere kommet til Caux. «Caux har gitt meg håp,» sa en katolsk prest fra Nord-Irland. «Jeg ser nå at bare en mann som har håp kan gjøre noe. Jeg ble dypt beveget av det noen av mine landsmenn med en annen religiøs bakgrunn sa her.»

◀ Borgermesteren i Hiroshima overrekker et kors skåret ut av det eneste tre som gjensto i Hiroshimas sentrum etter at atombomben falt.

To katolske prester fra Londonderry i Nord-Irland på terrassen i Caux.

FRA LIVET I CAUX

Studenter fra Etiopia tar kurs i fransk i Caux's nye språklaboratorium.

Lyseffektene for et nytt stykke prøves ut i teateret.

Italienske parlamentarikere fra de kristelig-demokratiske, sosial-demokratiske, sosialistiske og republikanske partier tar et tak med oppvasken.

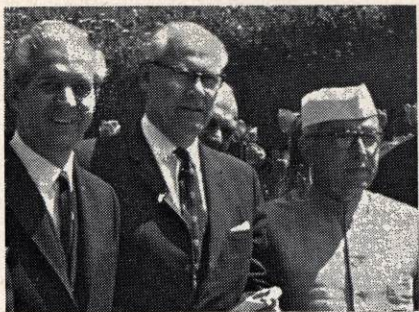

◀ Norsk bryllup i Caux.

Scene fra en musical.

Abid Ali (t.h.), formann i Indias faglige landsorganisasjon (Congress) sammen med generalsekretæren for Kypros' frie fagforbund (t.v.) og en engelsk arbeidsgiver.

FRA NÆRINGS-LIVET

«Hvis arbeidere og arbeidsgivere sammen brukte sin fantasi på å møte behovene i verden, ville de kaste bort mindre energi på å slåss med hverandre,» sa Fritz Philips, presidenten for Philips-konsernet. «Vår oppgave er noe mer enn å arbeide for en industri eller ett land. Industrien kan vise hvordan mennesker på grunnlag av gjensidig respekt kan arbeide sammen og utvikle hverandres muligheter og anlegg. Det er ikke lett for oss arbeidsgivere å vinne menneskenes tillit. Vi kan bare gjøre det ved å kjempe for en verden hvor utnyttelse ikke lenger finner sted.»

Formannen for Det internasjonale transportarbeiderforbundet (ITF), Hans Dübby (nr. 2 fra venstre), i samtale med havnearbeidere fra Rio de Janeiro. ▼

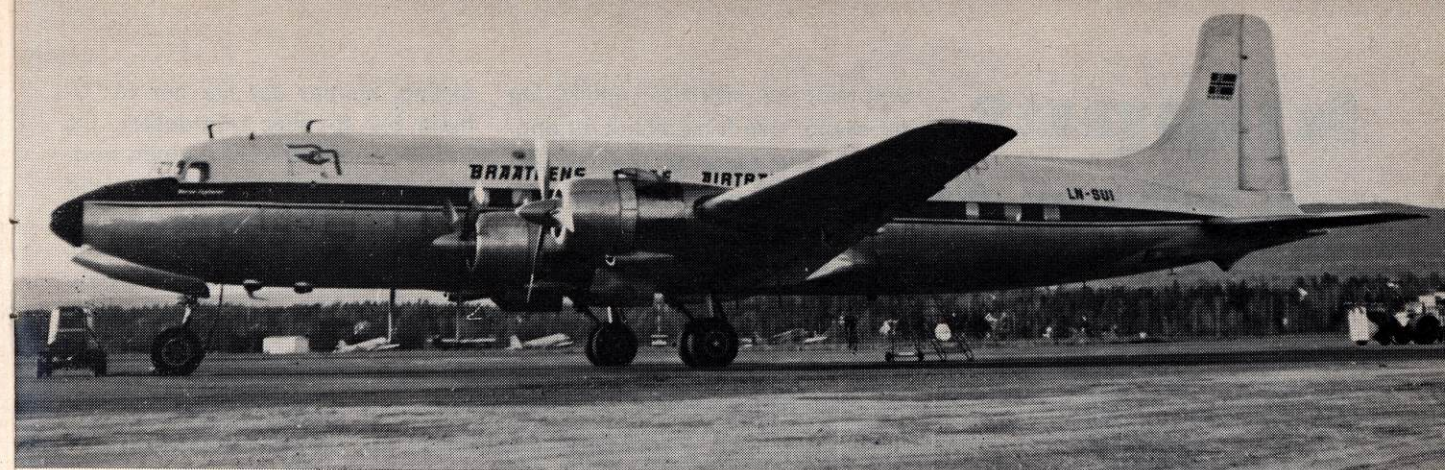

▲ Hans Bjerkholt (t.v.), tidligere sekretær i Østfold faglige samorganisasjon og medlem av sentral-komiteen i Norges kommunistiske parti, og Heinrich Kost, formann for de tyske kullgruveindustriers forbund (t.h.).

▲ Den daværende formann i Fellesmarkeds kommisjon, Jean Rey (t.h.) i samtale med Torsten Henrikson, direktør for et firma som lager gruve-trucker i Kiruna.

Presidenten for Philips-konsernet, Fritz Philips (t.v.), i samtale med dr. Jürg Iselin fra det sveitsiske utenriksdepartement.

FRA OSLO TIL CAUX 1971

Den 15. juli letter et charterfly med 97 skandinaver ombord fra Fornebu lufthavn med kurs for Geneve.

I Caux vil de møte representanter fra alle verdens hjørner: sorte og hvite fra Syd-Afrika, og delegasjoner fra andre deler av Afrika; katolikker og protestanter fra Nord-Irland; ledere fra den tysk-talende og den italienske befolkningen i Syd-Tyrol; fransktalende separatis-

ter fra Montreal sammen med andre kanadiere; representative grupper fra Midt-Østen, India, Malaysia, Hong Kong, Japan, Australia, U.S.A.; og fra de fleste europeiske land.

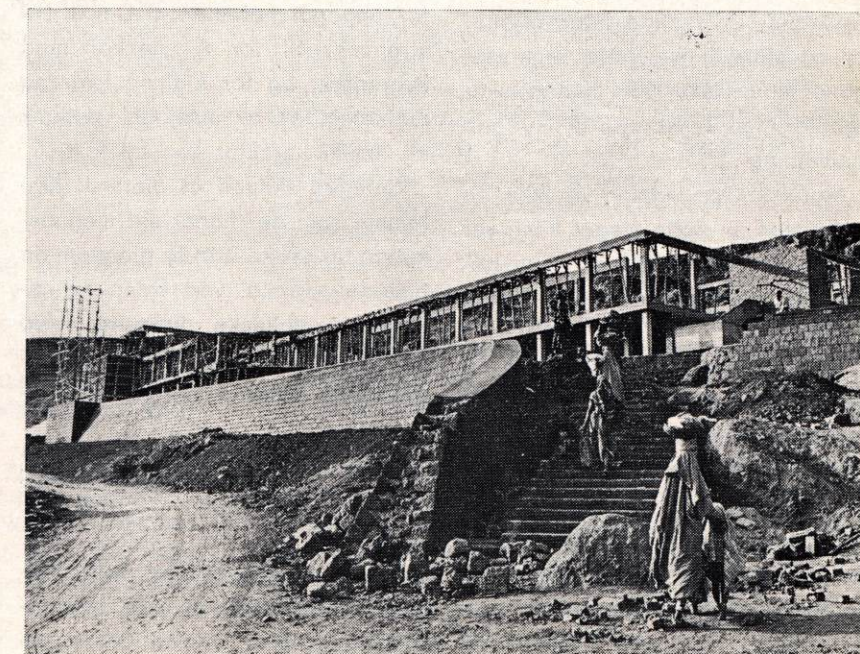
Ved siden av Caux er mange andre sentre ledd i Moralsk Opprustnings verdensomspennende virksomhet. Bildene på denne siden er hentet fra to av dem.

INDIA

Asia Plateau i Panchgani, sør-øst for Bombay. Det har eksistert siden 1968 og har allerede hatt en markert innflytelse på samfunnslivet i India, Malaysia og

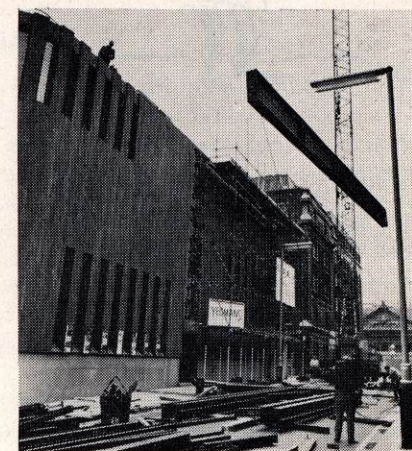

andre av Asia. Tredje byggetrinn er nå under arbeid (nederst t.h.). Det vil bli åpnet med en stor konferanse i begynnelsen av 1972. — T. v. gamle og nye bygningsmetoder side om side.

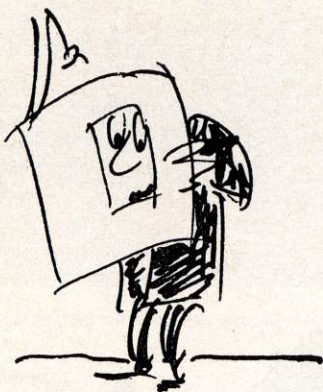

LONDON

Westminster teater blir nå utvidet med to nye etasjer som skal gi plass til film- og konferansesal, kontor, instruksjonsrom osv.

klippet

De forente nasjoners generaldirektør i Geneve, sa i sin hilsen til Moralsk Opprustnings 30-års dag, som ble feiret i Caux, at MRA er «et instrument som kan skaffe praktiske løsninger». I hvilken grad er dette instrumentet effektivt?

Spørsmålet er relevant på bakgrunn av det enkelte menneskes minkende innflytelse på historiens gang. Økonomisk og sosialt press regjerer verden. Endog veletablerte og verdensomspennede institusjoner som FN, Verdenskirkerådet, Vatikanet, de faglige internasjonaler og store humanitære organisasjoner som Røde Kors har vanskeligheter med å leve opp til sin egen målsetning...

Moralsk Opprustning er ikke en institusjon av dette slaget. Man vet ikke hvor veien fører når man begir seg ut på det å forandre menneskene...

På 30-års dagen var nærmere tusen mennesker samlet i Caux. Det var bemerkelsesverdig å se med hvilken glede og forventning disse menneskene fra forskjellige verdensdeler nærmet seg hverandre. Det føles befriende å bryte ut av en slik trang ramme som ofte omgir nettopp dem som i årevis har

stått midt i en innviklet konflikt. Og det skaper den frimodighet og oppriktighet som bidrar til å gjøre Caux til et forsoningens instrument. En byrde blir alltid lettere når man gjenkjenner seg selv i andre...

Moralsk Opprustning leder ikke inn i en drømmeverden. Realismen er tvertimot meget fremtredende. Det bemerkelsesverdige er viljen til ikke å slå seg til ro med status quo, og troen på at forholdene kan endre seg i og med at menneskene endrer seg...

Moralsk Opprustnings perspektiver har beholdt sin aktualitet, på tross av at det er mye vanskeligere og langt mer krevende å starte en moralsk revolusjon enn å sette i gang en kritikkens demonstrasjon.

Redaktør Max Schoch i Neue Zürcher Zeitung, 1968.

Caux er håpets hovedkvarter.

Arthur Baker, sjef for parlamentsredaksjonen, London Times.

Regjeringsmedlemmer, parlamentarikere, lærere, arbeidere, skribenter, ungdom møtes der (i Caux). De strømmer til for å snakke med hverandre, og for å finne hvordan motsetninger av nasjonal, politisk og sosial karakter kan bli løst.

Således skapes et moralsk diplomati, som der finner sitt menneskelige og etiske uttrykk gjennom de tilstedeværende, ved siden av nasjonenes politiske diplomati. Ved siden av de Forente Nasjoner settes dette folkenes moralske parlament.

Frankfurter Allgemeine Zeitung, i en leder-artikkel i 1958.

Det er menneskene som teller i U-hjelpen. På den ene side, hvis utlendingene ikke har den riktige inn-

stilling, hjelper det lite om vår U-hjelp blir ti- eller tyve-doblet. Og på den annen side er hjelpen bortkastet hvis man ikke får motivert de innfødte slik at de selv kommer i gang og fører prosjektene videre. Det er de menneskelige ressurser i U-landet vi fremfor alt må bygge opp.

Sivilingeniør Odd Hoftun, som de siste 14 år har arbeidet i Nepal, intervjuet i Teknisk Ukeblad nr. 20, 1971.

Og her er det avgjerende spørsmålet til den kunstnarlege leiaren ved Nasjonalteatret: Er han interessert i å gjera teatret til eit verkeleg debatt-forum? Eller er han berre interessert i kunstpropaganda med det «rette» politiske forteikn?...

Eller for å seia det meir konkret: Teatersjefen kan visa si ekte respekt for fri meningsytring ved som neste nummer i det oppsøkjande teater å setja opp t.d. Peter Howard's «Stigen». Den har vist seg å ha evne til å engasjera publikum der han blir vist. Så det viktigaste kriterium på kunstoppleving skulle her vera oppfylt. Men mange vil føya til at her har vi også eit verk som fortener navnet kunst etter strenge gammaldagse mål.

Stortingsmann Jakob Aano i Verdens Gang, 10. mai 1971.

Stortingsmann Aano spurte nylig i en artikkel Nationalteatrets kunstneriske leder om han er interessert i å gjøre teateret til et virkelig debattforum eller bare servere kunstpropaganda med det rette politiske fortegn. Stortingsmannen rørte her ved sakens kjerne. Vi imøteser den dag da Nationalteatrets oppsøkende scene-kunstnere drar ut til alt folket for å spille et stykke med f. eks. kristelig fortegn.

Leder i Aftenposten 13. mai 1971.

SYD-TYROL

«Denne idealismen, farten, renheten, forpliktelsen og offerviljen er det beste Europa kan eksportere til Asia, og det beste vi kunne motta her,» sa parlamentsmedlemmet fra Roma. Han ønsket ca. 70 unge europeere velkommen tilbake til Europa etter ett og et halvt års innsats i Asia og Australia med musikkspillet «Det er tillatt å lene seg ut».

Det var ingen tilfeldighet at deres første engasjement i Europa ble Sør-Tyrol, hvor Moralsk Opprustnings idéer har hatt slik dyptgripende virkning. Allerede innbydelseskommitéen bar bud om dette. Her gikk ledere for de tysk-talende og italiensk-talende grupper sammen om å innby befolkningen til forestillingene. Det er en stor forandring etter den terror og voldsbruk som preget Syd-Tyrol for 3—4 år siden.

Milano-avisen 'Il Giorno' skrev i sin Tyrol-utgave den 8. mai: «Vår provins er forbundet med MRA gjennom den hjelp som bevegelsen har gitt politikere av begge folkegrupper gjennom møtene i Caux. Disse møtene skapte den nye ånd som gjorde en effektiv løsning av provinsens problemer mulig.»

Presidenten for Syd-Tyrois regjering, Dr. Magnago, talte til de unge europeerne. «I den nye avtalen om Syd-Tyrol,» sa han, «blir det slått fast at beskyttelsen av det tysk-talende mindretalls rettigheter er i hele nasjonens interesse. Men vi trenger MRA for å skape den atmosfæren som gjør at lovene kan bli omsatt i praksis. Ellers forblir de bare papir-bestemmelser.»

BELFAST

Delegasjon med protestanter og katolikker fra Nord-Irland deltok i konferansen i Syd-Tyrol. De brakte med seg et budskap fra et medlem av regjeringen i Belfast, David Bleakely, som er minister for «Community Relations», og har som oppgave å forbedre forholdet mellom protestantene og katolikene i landet.

Budskapet var adressert til to politikere i Syd-Tyrol, som hadde besøkt Nord-Irland i fjor for å forsøke å bidra til en løsning på Nord-Irlands problemer. «Det er med takknemlighet vi husker deres besøk i Belfast og deres budskap om forsoning mellom ulike grupper,» skrev Bleakely. «Dere minnet oss om at hvor vi enn hører hjemme, deler vi en

Kort nytt

felles arv av menneskelige problemer, og det som er viktigere, vi kan finne en felles kristen løsning på dem.»

STORBRITANNIA

Det engelske tidsskriftet «Shipping and Shipbuilding news» bragte i mai følgende lederartikkel:

«Årets beste nyhet, i det minste for skipsverftet Harland og Wolff og for Nord-Irland — hvor verftet ligger — var at Shell International Marine bestilte fem 256.000-tonns oljetankere til en verdi av 75 millioner pund (1,3 milliarder kroner).

Og en enda større nyhet er det at fagforeningsmenn i Harland og Wolff og andre britiske verft har forpliktet seg til å gjøre et godt arbeid for en god lønn.

Mange begynte å tenke etter at Rolls Royce måtte slutte. En gruppe fagforeningsmenn møttes i MRA's konferansesentrum i Cheshire. I en erklæring sier de at produktiviteten i Storbritannia kan økes raskt, og erklærer krig mot selvisheten og bitterheten. De vil begynne med seg selv.»

BOLKESJØ

125 fra 10 nasjoner kom sammen på Bolkesjø i Telemark i pinsen. Blant dem var kjente kunstnere som maleren professor Lennart Segerstråle, Finland, Waldemar Lorentzon, Sverige, Jeanne Sigg, Sveits og Victor Sparre Smith, Oslo; tekstilkunstnerne Gerd Ekdahl, Göteborg og Molle Cecilie Major, Asker; den tsjekkosllovakisk-sveitsiske skuespilleren og dramatiker Peter Lotar og den engelske forfatteren Garth Lean.

Fra norsk side kom også representanter for politikk og skole, næringsliv og helsevesen. Et særlig trekk var det at mange familier kom i sluttet tropp. Alle aldre fra 2 til 80 var representert.

Mange fant nytt liv. En kunstner sa at han etter et langt og koselig samliv med bohemen i seg nå ville begrave ham og leve med en ny disiplin, særlig om morgenen.

En lærer snakket om samarbeidsproblemer i sin skole og besluttet seg til å begynne med å forandre sin egen holdning. Flere ektepar fortalte hvordan dagene på Bolkesjø hadde gitt dem håp om et dyper fellesskap dem imellom.

Hako

FEIE- OG SUGEMASKIN

Sluker alt fra finstøv til tomflasker. Fra kanter og kroker — overalt feier HAKO HAMSTER støvfritt inntil 3.000 m² pr time. Be om demonstrasjon

Importør:

FR

REINHARDT & CO A/S

Kristiansand S. — Telefon 25 540

Send meg nærmere opplysninger om Jacobsen Snow Jet:

Navn:

Adresse:

For kr. 30,- kan De holde
Dem underrettet hele året
om Moralsk Opprustnings
verdensomspennede arbeid.

NY VERDEN

Sophus Lies gate 5

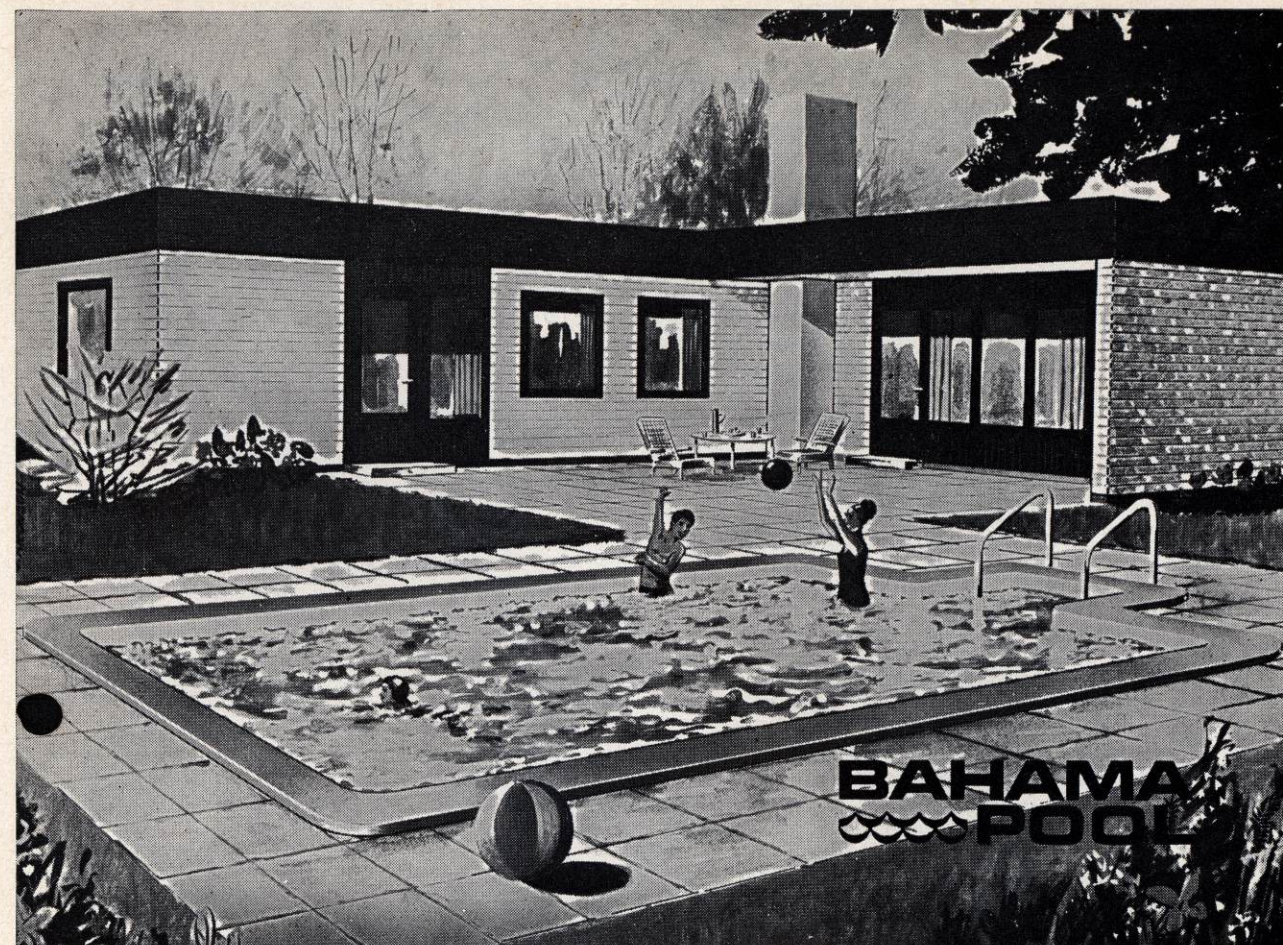
Oslo 2

Postgirokonto 125 79

For studenter og skoleung-
dom: kr. 15,- pr år.

*Bruk
kvalitetsprodukter
fra*

A S SABA

Exklusiv swimmingpool i glasfiberarmerad plast

(6-8 mm väggjocklek)

13.800:-

Bahama-Pool är formgjuten och fullt färdig för montering på plats. Ni slipper härigenom helt ifrån arbete och kostnader för formsättning, spackling, målning och underhåll. Den kraftigt armerade polyesterplasten har en enastående styrka och elasticitet.

Bahama-Pool levereras komplett med reningsfilter, förvärmare, bräddavlopp, bottenavlopp, inbyggd belysning samt mahognytrappa med rostfria ledstänger. Pris endast 13.800:- kr fritt fabrik inkl. 2 servicebesök (exkl. moms.)

Vi levererar utrustning till pooler i betong och andra material samt poolkemikalier.

Vår goda service är en säkerhetsfaktor att räkna med!

Begär att få vår fyrfärgsbroschyr!

BAHAMA-POOL AB

Box 145, 542 00 Mariestad
Tel. 0501/145 64

BÅTPLANER?

Rådspør

Båt-PONTUS

Gøteborgs

Frihavn

Tel: 51 07 04

Båt
PONTUS